

kijken, of de slakken ook aan 't vernielen zijn; is dit laatste het geval, dan zou ik een andere droge plek kiezen. Een handje vol kalk met zand in de grond brengen kan ook veel helpen.

Ik neem vaak, als ik er op uitga, bollen, wortels of zaden van huis in de plantenbus mee, om ze op gunstige plekje's te zaaien of te pooten. Zoo heb ik al op verscheidene plaatsen

lelietjes-van-dalen ingevoerd, waar ze vroeger niet voorkwamen.

Wie er geen goed bewortelde planten aan wil wagen, kan ook wel bollen van *Leucojum vernum* bij de groote bloemkweekers koopen, maar voor het overplanten in 't wild zijn planten, die het in de tuin al een jaartje uitgehouden hebben, beter geschikt. E. Hs.

De Nederlandsche Entomologische Vereeniging.

Hooggeachte heer Jaspers!

Aflevering II van het zoo onderhoudend Tijdschrift „De Levende Natuur” (Januari 1897), inziende, en uwe aankondiging van het werk van Dr. J. Th. Oudemans, de Nederlandsche insecten, lezende, vind ik, dat gij daarin tevens zooveel goeds van de Nederlandsche Entomologische Vereeniging gezegd hebt, dat bij menigeen, dunkt mij, de wensch moet opkomen, om nog iets meer van die Vereeniging te vernemen. Nu dan, de eer hobbende Voorzitter van de Nederlandsche Entomologische Vereeniging te zijn, voel ik mij in de eerste plaats geroepen, om zulk eene weetgierigheid, waar zij mocht ontstaan, te bevredigen.

Wat het karakter der Vereeniging is en hoe zij werkt, hebt gij zóó goed in het licht gesteld, dat ik meen, dat het publiek dienaangaande geene verdere inlichtingen behoeft. Maar de voorwaarden, waarop belangstellenden zich bij haar kunnen aansluiten, deze wil ik thans mededeelen. Volgens artikel 3 der wet, kunnen inwoners van het Rijk en zijne overzeesche bezittingen gewoon lid worden. Daartoe zullen zij door een der leden schriftelijk bij het bestuur voorgesteld moeten worden. Het bestuur beslist over hunne aanneming.

De contributie bedraagt f6 per jaar en kan ook vervangen worden door eene contributie in eens van f100.

Zooals men ziet, is de toegang niet moeielijk, en zijn de voorwaarden ook niet bezwaarlijk. De vraag is maar, welke voordeelen verkrijgt men daardoor? Eerstens, behalve de kennismaking met vakgenooten, wier omgang niet anders dan leerzaam en aangenaam kan zijn — ik sluit mij ten volle bij uwe uitspraken dienaangaande aan, — heeft men het onschatbare recht, om van de boekerij der vereeniging gebruik te maken. Die boekenschat, welke zij in de eerste plaats te danken heeft aan de mildheid van een harer medeleden, wijlen den heer Hartogh Heijs van de Lier en van hare thans nog levende begunstigster, mevr. de wed. Hartogh Heijs van de Lier, geb. Snoeck — men ziet dat wij niet naar Noord-Amerika behoeven te gaan om onbekrompen bevorderaars der wetenschappen aan te treffen — is zeer rijk. Inderdaad geloof ik niet, dat eenige andere entomologische vereeniging in Europa zulk eene rijke en zich aanhoudend nog uitbreidende bibliotheek bezit.

Vervolgens bezit de Entomologische Vereeniging in haar orgaan, het Tijdschrift voor Entomologie, mede iets van hooge waarde. Dat tijdschrift, waarvan eerlang de veertigste jaargang zal worden begonnen, levert de gelegenheid op ter bekendmaking van eigen waarnemingen en wordt door de vereeniging geruild tegen alle andere tijdschriften, in de geheele wereld uitgegeven over entomologie en aanverwante wetenschappen. Een kostelijk middel dus, om steeds in korten tijd en volledig op de hoogte te komen van alles, wat over ons studievak wordt gepubliceerd! De prijs van het tijdschrift is voor leden f6 per jaargang, voor niet-leden, door den boekhandel, adres Marts. Nijhoff te 's Gravenhage f7.20.

Deze zijn de voorname voordeelen, die men door het lidmaatschap deelachtig kan worden.

Vergun mij, hier nog bij te voegen, dat het nu beslist is, dat eerlang op nieuw een belangrijk werk over Nederlandsche insecten, de bewerking onzer coleoptera (kevers) betreffende, door Jhr. dr. E. J. G. Everts te 's Gravenhage, ter perse gaat. Het zal ook bij de firma Marts. Nijhoff te 's Gravenhage verschijnen.

Terecht merkt men op, geachte redacteur, dat wetenschappelijke en practische beoefening der natuurstudie niet tegenover elkander staan, maar elkander aanvullen en dus gepaard moeten gaan. „Bottenie; zelfstandig naamwoord, „kennis der planten, Wanneer hij geleerd heeft, dat bottenie „zooveel is als kennis der planten, gaat hij in den tuin en „leert ze kennen.” Zoo sprak wijlen de heer Squeers, zie Nikolaas Nickleby, door Charles Dickens; geen paedagoog ter wereld zal de woorden van dien grooten man in zijn vak wraken en zoo zij het dan ook met de entomologie. Men sluite zich aan bij de Nederlandsche Entomologische Vereeniging, verschaffe zich eene grondige wetenschappelijke kennis der insecten en ga ze dan waarnemen daarbuiten, in veld en bosch. Het genot zal er grooter, hooger, rijker door worden en eene onschatbare nawerking in ons gemoed, als blijvende vrucht doen rijpen.

P. C. T. SNELLEN.

Rotterdam, 24 Februari 1897.

